

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N^{ro}. 95.

18. Sierpnia 1819.

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia d. 8. Sierpnia. — Jego Cesarszowski Mość Arcy-Xiąże Następca tronu wiechał dziś do Tryestu.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska

Z Peru donoszą, że Lima i Callao postawione są w dobrym stanie obrony; w porcie Callao stoi za bateriami 40 okrętów różney wielkości, a w Limie zgromadzono korpus, złożony z 8000 ludzi, na czele których stoi sam Wice-Król Pezuela. Chciał on uzbroić niewolników, ale krok ten zdawał się mieszkańcom tak być niebezpiecznym, że odstąpił od tego. Wydatki na potrzebę służby, zrzędziły miesięcznego niedoboru (*deficit*) 260,000 piastrow. Junta kupiecka postanowiła dopłacać co miesiąc po 117,000 piastrow, atoli pod warunkiem, ażeby party Peruwiańskie zamknęły przed Anglikami, z którymi obcowanie Arcybiskup uznał za niebezpieczne dla Religii mieszkańców. Z drugiej strony otworzono wszelako wyłącznie dla Anglików port Venza-Cruz, nad zatoką Meksykańską. — Zdaie się, że Lord Cochrane zamyslał uderzyć na Callao w wieczor zapustny, dnia 22go Lutego; atoli nie otrzymano o nim żadnych dalszych wiadomości. — Officerowie Hiszpańscy, którzy jako tenoy wojenni żyli pod gorami Andejskimi, a których bardzo przyjaźnie traktowano, uknowali spisek, aby Gubernatora Depuja, u którego zawyocay bywali na śniadaniu, pomyać i opanować miasto. Pierwsze udało im się; ale na głównym odwachu doznali niespodzianego odporu, a ponieważ Gubernator pozyskał czasu przemówić z okna do Ludu, przeto mieszkańcy wyłamali pozamykane przez Hiszpanów bramy jego mieszkania i uwolnili go. Hiszpanów wtrącono do więzienia, a dnia 8go Lutego stracono 32 Officerów, między którymi znajdowali się Jenerał Ordonez i

pułkownik Primera-Rivera. Nieszczęściem 23ch poymanych żołnierzy Hiszpańskich zamknięto do więzienia, w którym nie było przechodu powietrza, a gdy ich odemknięto, już wszyscy byli poduszni. Wypadki te zatrwożyły mocno Hiszpanów, żyjących w Buenos-Ayres; poczytywali je bowiem za początki terroryzmów Rządu tamecznego. Jenerał Hiszpański Marco, były Gubernator Chilijski, żyjący także w San Louis, nie należał do tego spisku, a przeto nie był też i niepokoionym. — W Buenos-Ayres aresztowano P. Barrozo, Ajenta Dowodcy Portugalskiego w Montevideo; atoli Puyerrdon uwolnił go, i oświadczył, że nie chce mieć z nim nic do czynienia, ale że innego Ajenta przyjąłby z ukontentowaniem. — Rząd Weneceński myśli o zakładaniu osad Angielskich i Niemieckich, i już kilka towarzystw Angielskich rozpozęło z nim układy w tej mierze.

Hiszpania.

Według doniesień z Madrytu, datowanych dnia 15go Lipca, ogłoszono tam o spisku odkrytym w Radyxie, co następuje: „Poruszenia uważane w tem mieście i w porcie S. Maryi, świadczyły o wielkiem zaburzeniu pomiędzy wojskiem. Naczelnny Jenerał Hrabia Abisbal uwiadomiony o istnieniu spisku, przedsięwziął kroki do utłumienia go w zarodzie. W nocy z dnia 7go na 8my Czerwca wiechał z Radyxu i zgromadził na wyspie Leon tudzież w Puerto-Real do 4000 ludzi. Tymi otoczył tak zwany oboz zwycięzki (*Campo de Vittoria*), nad portem S. Maryi, złożony z 7000 piechoty, jazdy, artylleryi, i t. d.; rozkazał złożyć broń, a zdegradował Officerów i uwięziwszy ich, rozłożył pułki po różnych miastach Andaluzyjskich. Wszystko to stało się bez najmniejszego nieładu i bez krwi rozlewn. Liczba aresztowanych Officerów wynosi 123, między którymi 5 Pułkowników, 4 Podpułkowników, i t. d. Jenerał Abisbal otrzymał wielki krzyż orderu Karola

Hlgo, a Marszałek polowy Sanfield, który go wspierał, został Jenerałem-Porucznikiem. — W Madrycie słybać było, że dnia 11go odplynął z Kadyxu oddział, złożony z jednego okrętu wojennego, dwóch fregat i trzech brygantyn, z 4000 ludzi. Domyślano się, że pospieszono z zabraniam na okręty reszty weysh, znajdujących się w okolicy tameczney, aby z ich strony zapobiedz wszelkim poruszeniom. Mniemają oraz, że oddział ten przeznaczony jest na wzmocnienie Jenerała Morilla. — Według jednej z gazet Angielskich wygiano sławnego aktora Hiszpańskiego Izydora Maiquiza. W nocy o godzinie 1wszej wzięto go z pomieszkania jego i wywieziono. — Są wiadomości, czerpane z pewnego źródła, że wpływ Posła Angielskiego Henryka Wellesleja zrzędził niepotwierdzenie układów z Zjednoczonymi Stanami Ameryki północney. Oświadczenie w tej mierze ma inż być wydane, a jeszcze pierwey miano wystać notę do Zjednoczonych Stanów, uwiadomiałą o tem niepotwierdzeniu, wszelakoż z proponowaniem nowych układów, dążących do tego, aby nie narazić sobie Rządu północno-Amerykańskiego. Korsarze powstanców Amerykańskich ograniczali się dotychczas na krążeniu po Oceanie i na niebezpieczeniu gościnnca morskieskiego do Gibraltaru, aby okręty kupieckie aż do zatoki Kadyxeńskiej przesładować. Teraz zdaie się, że rozszerzyć się chcą aż na morze śródziemne, gdzie inż kilbanasie okrętów wystali na czaty. Jeden z tych okrętów zabrał niedawno okręt kupiecki w obliczu portu Malagi. Jeżeli do tych rozbojów, jak jest podobieństwo, przyczynią się jeszcze i Afrykanie, tedy handel Hiszpański zniszczonym będzie zupełnie, zwłaszcza że to Państwo, które wszystkie siły swoje łożyć musi na utrzymanie się w inney części świata, wkrótce nie będzie w stanie mścić się za obrazy i nadadź banderze swoiey powagę.

Wielka Brytania.

Według doniesienia Lorda Maiora (Prezydenta miasta Londynu) uwiadomiono go pod zatwierdzeniem przysięgą, o śladach spisku, zmierzającego do podpalenia Londynu na różnych miejscach, i do zrzędzenia mordów i zamieszania. Prezydent oświadczył przytem stałe postanowienie, że wszystkich w mocy jego będących środków użyje na doścignienie sprawców i popieraczów zbrodni tak haniebney, i na oddanie ich Sądowi. — Gazety opozycyjne nie omieszkały wyrazić swoje po-

wątpiewanie o prawdziwości tego doniesienia, dodając, że jeżeli takowe nieszczęściem brzemienne doniesienia jak najsćislej dowiedzionemi bydz nie mogą, posłużą tylko do roziańtrzenia owych klas Ludu, na które zwalają tak ciężkie podeyrzenie. — Dziennik Londyński Kurjer pospieszyl ze sprostowaniem, że liczba osób, zgromadzonych dnia 21go Lipca w Smithfield nie wynosiła 70,000 — lecz tylko 10,000 ludzi, i że w tem zasza tylko pomyłka druku. „Sprostowanie tej pomyłki (dodaje pomieniony dziennik) jest rzeczą tem istotniejszą, zwłaszcza że mała liczba osób, umiarkowany ton mowców, i poważenie praw, zachowane podczas areztowania P. Harrisona, służyć mogą za przykład dla innych Kraiów, gdzie zdarzają się sceny niespokojne.“ — Pomienionego Harrisona przeprowadzono dnia 21go Lipca z Comptona (więzienienia Londyńskiego) do Chestern. Dway urzędnicy policyjni pilnowali powozu. Starszy gminny P. Waithman sprzeciwiał się areztowaniu jego wpośród Zgromadzenia Ludu. Policyjant Birch, który odprowadzał go do Chestern, napadnięty został w oberzy Stokportskiej od trzech nieznaionych, z których jeden strzeliwszy do niego z pistoletu ranił go śmiertelnie. Rząd wyznaczył 400 funt. szterl. nagrody za wyiawienie uczynicy. Harrisona zaś samego nwoiniono za złożeniem rękoy mi 1000 funt. szterl. — W dzień Zgromadzenia Smithfieldskiego, poprzylepiane były na wszystkich narożnikach ulic, prowadzących do miejsca tegoż Zgromadzenia, buntownicze w naywyższym stopniu odezwy do „Obywateli niereprezentowanych,“ które przechodzący z gniewem zdzierali. — Postępowanie Ministrów, którzy Zgromadzeniu temu nie przeszkadzali, chwailono powszechnie w Londynie. — Uważano zresztą, że naczelnoiey Professorowie wykonywują szkodliwy wpływ do umystów.

Wielu nayznakomitszych mieszkańców w Dublinie dawato niedawno ucztę dla Jenerała Devereuxa, który w Irlandyi 5 do 6 pułków dla powstanców Ameryki północnoiey zaciągnął. Przy stole przodkował Lord Clancarty, a Lady Odonellowa oddała Officerom chorągiew. Zapal dla powstanców jest w Irlandyi prawie żywszy, aniżeli w Anglii.

Francya.

Pedogra, która u Króla Jmci przeszła z ręki prawey do kolana, nie jest tak mocną, aby przeszkadzała chodzeniu. — Monito

oświadcza, że umieszczona w pewnym dniu wiadomość o przybyciu gońca z Rzymu, który przywieźć miał układy w sprawach duchownych, była przedwczesną; że stoli przez nayspieszszego gońca należy spodziewać się czegoś stanowczego. — W Lugdunie aresztowano i oddano Prokuratorowi Królewskiemu trzy osób, które rozdawały mianem odzwę Napoleona. — Były Jenerał Sarazin odwołał się do Sądu kassacyjnego przeciwko (doniesionemu w przeszłym numerze gazety naszey) wyrokowi w sprawie jego o wielożeństwo.

N i e m e y.

Dnia 28. Lipca o godzinie 10tej przed południem, obiedwie Izby Badeńskie zebrały się w sali sedyntualnej Izby drugiej, stosownie do otrzymanego wezwania, po czem nastąpiło odroczenie ich, aż do czasu, który wyznaczonym zostanie w pierwszym półroczu 1820. Minister spraw wewnętrznych Baron Berstett odczytał reskrypt, wydany w tej mierze imieniem W. Xiążęcia przez Ministerjum Stanu, w osnowie następującej: „Jego Królewicowska Mość, W. Xiąże spodziewał się słasnie, że w ciągu trzech miesięcy, przez które Stany zgromadzone były, wiele ważnych przedmiotów, a mianowicie ustawa finansowa przez nich zatwierdzą będzie. Ponieważ atoli sprawiedliwa ta nadzieja nie spełniła się, a także i summa na czase Seymu przeznaczona, tylko na trzy miesiące wyrachowana była, przeto Jego Królewicowska Mość zniewołonym się widzi, odroczyć Zgromadzenie wiernych Stanów Swoich aż do pierwszej połowy roku przyszłego. Jego Królewicowska Mość uważał wreszcie z nieukontentowaniem, że na Seymie targano się na prawa dobrze nabyte, a przy tem nie zawsze najlepszy sposób myślenia okazywano; spodziewa się atoli, że dobry duch, którym tchnęła większość, co raz bardziej wzmagać się będzie. Tymczasem miane będzie steranie, aby przez nawiększą, ile możności oszczędność zastąpić istnący niedobór (*deficit*). Przełożona Stanom ustawa finansowa będzie teraz stosownie do artykułu 82go konstytucyi, tymczasowo do skutku przyprowadzoną. Oraz dać się zapewnienie, że Kassa umarzająca w swoim dotychczasowym stanie konstytucyjnym zostawioną byź ma.“ Po odczytaniu tego reskryptu rozeszły się Izby, a kilku nastu Deputowanych jeszcze tegoż samego dnia wyjechało.

Z Lipska dnia 30. Czerwca. — Ziściło się to, co można było przewidywać z pewnością. Jarmark Naumburgski na SS. Piotra i Pawła otrzymał ciężką oios przez Pruskie systema cłowe, a to pozjmo wszelkich ułatwień i szczegółowych wspierań ze strony Władz zawiadowczych. Brakowało tam na obcych kupcach równie iak i na przedawcach. Wielu z ostatnich poprzywoziło tylko próbki towarów, chcąc widzieć, iak rzeczy mają się w ogólności. Właściciele domów i składów ponieśli dotkliwie straty. Wszelako twercy Pruskiego systematu cłowego twierdzą, że mają słasność i odsyłaia do cierpliwości mieszkańców nadgranicznych, czujących się ucisnionymi tem bardziej, zwłaszcza gdy ich sposób myślenia brzydzi się wszelkiem przemycaniem. Urządzenie względem zaświadożeń, do prowadzenia towaru służących, które aż od granic Pruskich powracać mają, ile że wtedy dopiero kupcy wolni zostaią od odpowiedzi, narobiło niezliczonych trudności, szczególniej dla Żydów z Polski, a nasi kupcy, którym nie zbywa na chęci do robienia interessów handlowych, iak dalece to z bezpieczeństwem uczynić się daie, nie mogli tym sposobem wdać się w czynności. U spedytorów i kommissantów tutejszych porobiono w ciągu tego czasu dosyć znakomite interessa. Atoli nie otworzono żadnego sklepu; a skargi pewnego odestanego z tad kupca Żydowskiego, który teraz siedzi w Naumburgu, i kupców tutejszych; Bóg wie o iakie spiski przeciwko iarmarkowi Naumburgskiemu obwinia, są istnym płodem mściwości. Władze Pruskie zniają zapewne same mętność tego źródła. U nas przeciwnie czyniono wszystko, dla utrzymania przyiaźni sąsiedzkiej. Cenzura nie dozwoliła drukować pewnych doniesień, które w uwiadomieniach tutejszey gazety polityczney o iednym z byłych iarmarków Naumburgskich umieścić chciało. Naysznakomitsi właściciele tutejszych handlów iedwabnych, Thiriot i inni przedstawiali przybyłym tu negocyantom Pruskim, zachęcającym ich do odwiedzenia iarmarku, przedstawiali im mówić iasnie i otwarcie położenie rzeczy i niepodebięństwo iechania tam na iarmark. Któż to pozwoli, aby nań narzucano opłatę konsumpcyjną od każdego łokcia, kupionego w Naumburgu? Prusacy sami, którzy u nas towary za naysłuszniejszą cenę zakupować mogą, łozą wszystko na to, aby dostąpić tej korzyści. Od cetrnara iedwabiu potrzeba w Naumburgu opłacić 170 talarów cła konsumowego. Tę więc opłatę mieliżby kupcy zagraniczni narzucac na kupujących od

nich, a tak swdy towar podrożyć? Niepodobstwo uderza w oczy. — Mówią o instytucie assekuracyjnym dla towarów, który tu zaprowadzić mają. Utworzony ióž dawniey instytut assekuracyjny ogniowy, którego Pełnomocnikiem jest świątły Mąż P. Weiss, zyskuje wielkie pochwały. Akcyie do niego złożone były uaktem w przeciągu czterech tygodni, a przykład ten zachęca i do innych przedsiębiorstw tego rodzaju. — Wielu kupców z Polski, iedących właściwie do Naumburga, wstąpiło po drodze do Drezna, gdzie właściwie był iarmark Świąto-Jański. Tam opatrzone ich przywabiającemi do siebie towarami z rękodzielni Szemnickich, tak obficie i tanio, że tam zupełnie pokonczyli interesa swoje i nawet iuž ani do Lipska nie iechali. Owo zgoła, widać iuž takżę i u nas więcey ruchu w interesach handlowych, a zatamowanie pewszeczne zdaje się ustawać.

Seymowi Niemieckiemu podano przedstawienie, podpisane od 5051 rzemieślników, kupców i fabrykantów z Thuringerwaldu i z położonych w teyżę okolicy krain Voigtlandzkiej, Saskiej i Hesskiej, proszących o spieszne zaprowadzenie wolności handlu i profesyy wewnątrz Państw Związku Niemieckiego, i o zabezpieczenie Niemieckiego przemysłu przeciwko zupełnemu zatamowaniu i zniszczeniu, przez dzielną i wspólną politykę handlową. W prośbie tey wyrażono między innemi: „Nowe Towarzystwo handlu i profesyy w Frankfórcie podało do Wysokiego Seymu związkowego prośbę o nehylenie dotychczasowych ograniczeń handlu i profesyy w Niemczech, a to przez cła i myta wewnątrz, i przez odwetowe systema cłowe przeciwko Kraiom zagranicznym, dopóki te iednakowych zasad nie uznają. Toż samo iest treścią takżę i naszej prośby. Wszelakoż nam, mieszkającym krajiny Niemieckiej, którey iuž samo przyrodzenie w warsztatach przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego, iedynie prawie środki utrzymania się i postępowania do wyższego stopnia zamożności wyznaczyło, wszelakoż nam mówię, Wysoki Seym związkowy dozwołić raczy, abymy, z osobna głos nasz podnieśli w tey sprawie, tyozający się dohra i niedoli milionów ludzi, w rozległym obwodzie Oyczyzny Niemiskiej, Czem więcey bowiem głosów wznosi się w tey mierze z połączonych Państw i Kraiów, należących do Związku Niemieckiego, z tem większą pewnością zdola Wysokie Zgromadzenie oddać się przekonaniu, że Ludy pojedyncze, chociaż z innych miaż różnią się w swoich widokach, spr-

wę tę przecieź uznają za wspólną sprawę związkową, i ważność iey dla wszystkich należnie oceniają. I iakżęby więc w Gronie Wysokich Zastępców szlachetnych i po Oycowsku myślących Monarchów z takowego przekonania inny wyptywać mógł skutek, iak tylko zbawienne usiłowanie, ażeby temu, co w głosie Ludu iako głos Boski słyszeć się daie, przez mądre rozpatrzenie się i silne działanie nadadź byt i życie, a pomocną rękę władzy i narodowej powagi podadź tam, gdzie ze sprawiedliwych powodów o pomoc i opiekę tak powszechnie wołają?” Proszący okazują potem, że natura Związku Niemieckiego proponowanych kroków nieodzownie wymaga, i wyłuszczenia pobudki, dla których Seym Niemiecki zająć się tem powinien. Jako przydatek dołączają oraz smutny obraz wzmagającego się od lat ostatnich co raz bardziej i w najwyższym stopniu niepokojącego upadku wszystkich gałęzi handlu i przemysłu w krainach Voigtlandzkiej, Thuringzkiej, Hennebergzkiej i Hesskiej; kończą zaś żądaniem: „aby Wysoki Seym Niemiecki przed wszystkiemi innemi rzeczami, iak nayprzedzey pod rozwagę wziąć raczył, iakiewiby środkami uchylić można uciążliwe dla handlu i dla przemysłu Niemieckiego pęta, które wewnątrz obwodu Państw Związkowych i istnących w nim urzędzeń cła i myta pochodzą; ażeby przeto uradził i dzielnymi krokami poparł owe dobru wspólnemu odpowiadające uchwały, któreby według dobroczyney myśli artykułu 19go aktu związkowego, Państwa Niemieckie co do handlu między sobą sprzyjać i przemysł Niemiecki od zupełnego zbezwładnienia i zniszczenia zabezpieczyć zdolały.“ (Prośba ta podana została Seymowi Niemieckiemu przez Ernesta Wilhelma Arnolfdi z Gothy; do niey zaś dołączone są pełnomocnictwa 5051 podpisujących i rozporządzenie tajnego Ministerium Xięstwa Sasko-Gothańskiego.)

Królestwo Polskie.

Xiążę Namiestnik Królewski powrócił do stolicy dnia 2 Sierpnia. — Gazeta Hamburgska umieściła w Warszawie pod dniem 19. Lipca: *Nowa kronika*, którey od dnia 1go b. m. dotychczas wyszło iuž 6 zeszytów, czytana iest od Publiczności bardzo ciekawie, dla zręcznego i trafnego wystawienia stosunków politycznych Europ. Redaktorami iey są Hrabowie Kiciński i Morawski, tudzież PP. Ignacy Kochanowski, Brykoczyński i Orlrich-Szaniński.